

KURJER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjasniejszego
CESARZA Imperatora Catey Rosyji.

z Wilna V. S. 24. Maja N. S. 4. Czerwca 1799. we Szrode.

z Petersburga V. S. 13. N. S. 24.
 Maja.

Ober - Kriegs - Kommissarze. Okulow, Xiąże Urusow, i Tatarinow otrzymali rangę General Majorow. Uwolniony dawniej od służby Półkownik Margrabia de Lambert, znowu do niej przyjęty, z oddaniem starzeństwa, i mundurem kawaleryi, umieszcza się w korpusie Generała Lieutenanta Rimko - Korsakowa. Brigadyer Zindiaew uwalnia się od służby z rangą Generała Majora, i z pensją półowy gaży, iaką dotąd odbierał.

Wojska Dońskiego Półkownik Jłowaitkoy 4. został General Majorem. Regimentu grenadyerow Titowa 1. Podpółkownik Uszakow Półkownikiem. Członek wojennego Collegium General Lieutenant Bekleszew 2. naznaczony kommandantem w Fridrishamie, i Szefem regimentu garnizonowego; bywszy zaś pomienioney twierdzy kommandant General Major Bem uwalnia się od służby. Półkownik Margrabia de Lambert umieszczony w półku Kirasjerow Wojskowa.

General Major Snazin dla choroby uwolniony od służby; regimentu muszkietyerow jego imienia, Szefem będzie General Major Tinkow. Wojska Dońskiego Półkownik Radionow otrzymał rangę General Majora. Leibgardyi konney Xiąże Szczerbatow został General Adjutantem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI. Podpółkownicy Półkownikami: Strzeleckiego Półku Czubarowa Wrangel; Strzeleckiego Półku Balli Kornickoy. Kirasjerow Michelsona Lang.

General Major Stoianow naznaczony szefem strzeleckiego Półku Balli Półkownik, który onego będzie Kommandorem. Strzeleckiego Półku Gramsdorfa Półkownik Gangełow. Z Spiskow wymuszony zmarły Admiral Kruze. Zostają Kommandorami Strzeleckiego Półku Markowa 2. Podpółkownik Jwanow; huzarskiego Lindenera Półkownik Sinicin podobną rangę mieć będzie w Półku Konnym Dombrowskiego.

Otrzymali rangę Admiralow Wice Admiralowie: Chanikow. Baskakow Spiridow, Łupandin i Ribas; Wice Admiralow Kontr Admiralowie. Pustoszkis, Karcow, Sziszkow, Baratińskoy, 3. Borisow; Kontr Admiralow Kapitani Kommandorowie: Lialin, Cziczagow 1; do kommanderowania Flott naznaczeni: Baltyckiey okrętowey, diwizyi białey flagi: Admiral Muffin Puszkis, Wice Admiralowie Makarow, Baratińskoy 3; Kontr Admiralowie Valiant i Lialin,

W diwizyi flagi błękitney; Admiral von Dezin 2; Wice Admiral Tet, Kontr Admiralowie: Cziczagow 1. i Graf Capellis. W diwizyi czerwoney flagi Admiral Chanikow; Wice Admiral Karcow, Kontr Admiralowie Breier i Borisow. Na flocie galerney: Admiral Puszczin, Wice Admiralowie: de Traversé i Golenkin; Kontr Admiralowie: Mosolow i Simańskoy. W czarnomorskiej flocie okrętowey. Admiralowie: von Dezin 1. i Uszakow; Wice Admiral Pustoszkis; Kontr Admiralowie Wilson i Krown; w galerney zaś: Wice Admiral Leźnew, Kontr Admiral Pristman.

Orderami zaszczytzeni zostali S. Andrzeja; Ober Hof Marszałek Nariszkin: S. Alexandra Newskiego: Senator Aktualny Tayny Konsiliarz Kołokolcow: Senator Tayny Konsiliarz Sablukow. S. Anny 1. Klasy General Lieutenant Aksakow: General Lieutenant S. Petersburgski kommandant Swieczin; General Major Xiąże Bagration, Tayny Konsiliarz Golowkin, Koniuszy Torsukow, Aktualny Stanu Konsiliarz Gablic. 2. Klasy: General Major Andrejewski, Aktualny Stanu Konsiliarz Dolińki; Stanu Konsiliarz Tumański. 3. Klasy Plac Adjutantów Popow i Ewreinow.

z Wiednia 18. Maja z Gazety
 Krakowskiej,

Arcy Xiąże Józef Palatinus wyjechał do Budy. General Keim, któremu Feld Marszałek Suworow idący za nieprzyjacielem do Piemontu, polecił oblężenie twierdzy Piz-zighittone, przysłał rapport o wzięciu oney. Naprzód Generalowie Seckendorf i Hohen-

zollen za pomocą okolicznych mieszkań-
cow usypali szańce, i Batterye założyli; ro-
botę d. 6. zupełnie dokończono. D. 7. ra-
no rozpoczęło się bombardowanie; czwar-
ta z rzuconych bomba, magazyn słomy, fia-
na, i drzewa w mieście zapaliła; nieprzy-
jaciół przez dzień cały nie mógł ugasić
pożaru.

Co widząc General Keim kommandan-
ta Francuzkiego do poddania się wezwą-
ł; ten gdy oświadczył chęć bronie-
nia twierdzy, natężyliśmy ogień, jeden z
magazynów prochowych w mieście wyle-
ciał na powietrze. Trwało strzelanie do d.
9. rano; batterye tym czasem Austriackie
na wystrzał z karabinu do murów przybli-
żone zostały. Nie ustający pożar, i boiaźń
aby się nie zaiął wielki magazyn prochowy,
skłonił kommandanta do proszenia o Kapi-
tulacyą w południe.

General Keim napisane warunki po-
dał do twierdzy z oświadczeniem, iż od-
nich nie odstąpi. Garnizon miał poddać
twierdzę, i z honorami wojennymi w pole
wyszedszy, brń złożyć; zezwolił na wszy-
stko Kommandant; miał 600. żołnierzy i
30. officyerow, dział 95. i tak wiele ammu-
nicyi, że na kilkumiesięczne oblężenie wy-
starczyć mogła. Magazyn żywności w mie-
ście dostateczny mógł być na 14. miesięcy,
dla 5. tysięcy ludu.

W całym oblężeniu wojska Austriac-
kie straciły tylko jednego człowieka, pod-
czas wycieczki, którą uczynił nieprzyjaciół.
General Keim zakończywszy oblężenie, po-
szedł d. 11. do Voghera, z kąd główna ar-
mia podiażdy swoje wysłała już do okolic
Turińskich. Rofsyjskie wojska wyparły Fran-
cuzow z miasta Tortony; citadella równie-
żak Mediolańska opasana ściśle została. Po-
dobnym sposobem zaieliśmy miasto Jvea, i
kilka innych w Piemontcie.

Z drugiey strony General Kray do o-
blężenia Mantui przeznaczony, donosił, że
garnizon tey twierdzy, wynoszący 12. ty-
sięcy żołnierza, d. 9. uczynił razem na wszy-
stkie strony silną wycieczkę, odebrawszy
wiadomość, że część znaczna wojsk Au-
striackich była odprowadzoną do Peschie-
ra. Został jednak nieprzyjaciół odparty, do-
czego przyłożył się naywięcej General Els-
nitz, na czele 8. batalionow przybyły z Ro-
verbella. Zabraliśmy 40. jeńców; jednego z
nich odsyłając do Mantui, Wódz Austriac-
ki przesłał garnizonowi Kapitulacyą Peschi-
ery, i doniesć rozkazał, że mocne z armat
strzelanie, które na on czas słyszeć się da-
ło, pochodziło z bombardowania Pizighit-
tone, nie zaś zbliżania się armii Francuzkiej
na odsiecz miasta opasanemu.

Od Arcy Xiążęcia Karola odebra-
liśmy dwa rapporta; w pierwszym
donosi, że nieprzyjaciół dnia 9. z
rana uderzył na przednią straż Generała
Meerfeld między Biberach i Gengenbach,

zabrał wielu zakładników, i powrócił na
swoje stanowiska. Nazajutrz ponowił atak
z większą jeszcze siłą, odparł cokolwiek
forpoczty nasze, i znowu odszedł. W dru-
gich zaś stronach na całej linii nieprzyja-
cielskiej panowała spokojność zupełna.

W drugim raporcie czytamy, że Gene-
ral Hotze przedsięwziął wyprawę nową do
kraju Grysońskiego, tak szczęśliwie, iż Lu-
ciensteig zamek, i wiele innych stanowisk
zaięły wojska Austriackie, zabraliśmy dział
15. więcej tysięcy jeńców z 14. półbry-
gady; pomagali obywatele krajowi. Arcy
Xiążę chcąc ułatwić tajemną wyprawę,
rozkazał wielu regimentom zciągać do Schaff-
hausen; tu zagrożony nieprzyjaciół, nie
mógł dać posiłkow, gdzie ich potrzebowa-
no naywięcej.

*z Londynu 15. Maja z Gazety
Hamburgskiej.*

Nie mamy dotąd pewnych wiadomo-
ści gdzie jest flotta Brestńska; póki Lord
Bridport bawił przy brzegach Irlandzkich,
mieliśmy nadzieję że potka nieprzyjaciół;
dziś żadney nie mamy, ponieważ zbliżył
się do portow Angielskich. Zgadywają nie-
którzy, że Bruix popłynie do Indyi wscho-
dniej, Admirala Rainier wypędzi z cieszyny
Babelmandeb, wezmie port Mangalore, da
posilek Tippu Saibowi, a nakoniec przez
morze czerwone ułatwi sobie Komunika-
cyą z wojskiem Egipskim Generała Bu-
enaparte; lecz ten projekt zda się do wy-
konania trudny.

Podobniejsza do prawdy, że Bruix
odpłynął do morza śródziemnego; potkał
flotę Francuzką w odnodze Biskajskiej,
statek Duński, d. 28. Kwietnia; później
drugi na brzegach Galicyi. Co zważając
Admiralicya Lordowi S. Vincent do Cadix
posilki prześłać postanowiła; jakoż d. 6.
wyszła z Plymouth pod żagle eskadra Ad-
mirala Whitshed z 5. okrętow i 2. fregat
złożona; nie licząc trzech okrętow lino-
wych i jedney fregaty, pod Admiralem
Karcow.

Bez tych nawet posiłkow ma dziś W.
Brytania na morzu śródziemnym ogro-
mne sily. Eskadra Lorda S. Vincent: Ville
de Paris armat 110. Prince George, Princes-
se Royale, London, Namur, 98. Foudroy-
ant, Gibraltar, Tonnant, Canopus, 80. De-
fence, Edgar, Hector, Marlborough, Mon-
tagne, Northumb. rland, Powerful, Varrior,
Conquerant, Guerrier, Majestic, Spartiate, 74:
między wyliczonemi okrętami kilka jest za-
branych Francuzom w Abukir.

Eskadra Lorda Nelson: Tiger armat 80.
Vanguard, Abukir, Zele, Theseus, Alexan-
der, Suifsure, Audacious, Minotaur, Beile-
rophon Centaur, Leviathan, Goliath, Cullo-
den, od 74 Lion od 64. Przytym jeden o-
kręt od 50 fregat 27, mniejszych statkow
22. Ta Eskadra stoi częścią w Palermo,

częścią zaś użyta jest do zamknięcia portów: Malty i Alexandryi; w potrzebie może być zasłona od floty zkombinowanej.

Chociaż wielkie jest podobieństwo, że nieprzyjaciel myśli przestać o wylądowaniu do Irlandyi; wice Król Margrabia Cornwallis czyni przygotowania do obrony; dawno wiedział o wyjściu floty Breteńskiey; zaczęły na ten ogłos powstawać rozruchy domowe w niektórych powiatach; mówią że nieprzyjaciel 40. tysięcy sztuk broni ogniowej mieszkańcom dostarczył; to pewna, iż Amerykański okręt na którym znajdowało się 15 tysięcy karabinow, schwytany został.

Pogłoska o bliskim rozpoczęciu nowych negocyacji z nieprzyjacielem przez Lorda Malmesbury, u nikogo w mieście naszym wiary nie znalazła. Admiralicya raport odebrała, że Hiszpańska eskadra od 5. okrętów i kilku fregat, d. 29. Kwietnia z Ferrol, nie wiadomo dokąd, pod żagle wyszła. Królewic Xiążę de Kent mający komenderować en chef w Ameryce Północney, wyjeżdża wkrótce do Halifax. Admiral Lord Duncan przybył do naszej stolicy.

Wysłana niedawno z portów Angielskich do Indyi wschodniej kupiecka flotta, nad inne bogatsza, między innemi wiezie million FS. w gotowiznie, ponieważ w Chinach piastry Hiszpańskie są teraz w cenie wysokiej. Na flocie Francuzkiej znajdują się ma 3. tysiące Niderlandczyków, takich najwięcej, którzy do kopania kanału w Ostendzie; asprawy służ zepsutych, użytemi byli: niektórzy rozumieją, że Hiszpania Direktorom ustąpi 20 okrętów liniowych, nową Eskadrę urządzić ma morski Minister Bruix.

z Paryża 14. Maja z Gazety Hamburgskiej.

Rada 500. obrala 10. Kandydatow na wakujący urząd w Direktoryacie wykonawczym; General Lefevre, najwięcej otrzymał głosow; żądaniem jest wielu reprezentantow, ażeby człowiek wojskowy przez Radę Starszych na stopień w R. Ptey najwyższy, podniesionym został Innych Kandydatow imiona kładniemy: Moulins General; Lacrosse, Martin, Admiralowie; Siejes Posen; Duval policyi, Lambrechts sprawiedliwości Minister; Gohier, Lacroix bywsi Ministerowie sprawiedliwości i zagranicznych interesow; Dupuis członek Narodowego Instytutu.

Dnia wczorayszego doniosł Direktorat zgromadzeniu prawodawczemu, iż Eskadra Hiszpańska od 5. Okrętów liniowych, mająca 3. tysiące żołnierza lądowego, pod maspą Aix niedaleko Rochefort stanęła. Konwocya nie pozwala wojsk obcych przez Instytut Francuzki prowadzić bez wiedzy Przewodniczącego; Hiszpani pójdą lądem, gdzie woda

urząd iść kazał: Rada na to chętnie zezwoliła, rozkazując ażeby zprzymierzeńcom R. Ptey w drodze wskiego dostarczono.

Potwierdza się wiadomość, że General Macdonald po marszu długim, trudnym, i prędkim złączyć się potrafił z armią Generala Moresu. Kiedy, i w jakim miejscu nie wiadomo; powiadają, że armia nasza we Włoszech zaięła niedostępne stanowiska między górami Alpeyckimi. Direktoryat naprawić kazał twierdzę Fort Louis nad Renem w Alzacyi, przez Auftryakow R. 1793. wziętą, i wkrótce potym zburzoną, gdy do Niemiec ustępować mieli.

Flotta Breteńska pewnie zda się przeznaczona do Cadix. Powiadają że Minister Bruix urządziwszy wszystko w pomienionym porcie, lądem powróci do Paryża, zostawiając kommandę najwyższą Lacrosse Admiralowi; 25. okrętom, które nam daie Hiszpania, ma przywozić Admiral Malsaredo. Hiszpańska Eskadra, dziś stojąca pod Rochefort, nie wiadomo dla czego drogę zwróciła ku północy; jedni mówią, że wiatrem przeciwnym zagnana; według drugich, potkała miała nieprzyjaciół w przewyższających siłach; wkrótce jednak, wojsko na ląd wysadziwszy odpłynie.

Malsena w raportach swoich donosi, że General Lecourbe po wytrzymanych atakach wielu w dolinie Engadin, do Bellinzona nakoniec ustąpił. Z drugiej strony General Menard miał do czynienia w kraju Grisonckim z insurgentami, których 6. tysięcy liczone. 2. tysiące poległo w obronie mostu Reichenau; resztę rozproszono. Tak więc upadł ich zamiysł przecięcia nam komunikacyi z Generalem Lecourbe przez stanowisko Dissentis.

Po zwycięstwie General Soult ruszył przeciw rokoszanom Schwitz Cantonu; tych nie było nad 3. tysiące, mieli 4. dział; wszystkie zabrano w bitwie; lud rozgromiony. Nie przeto jednak, spokojność panuje w kraju Szwajcarskim; trzeba jeszcze usmierzyć powiat Valais. Direktoryat miał odebrać wiadomość, że po oddaleniu się od Cadix Lorda S. Vincent, flotta Hiszpańska od 35 okrętów i fregat pod żagle wyszła; czekamy raportow dokładniejszych; to pewna że Admiral Lacrosse dawno się znajdzie w pomienionym porcie.

Smutniejsze coraz przychodzą raporty ze Włoch; upadła już R. ta Cisalpińska; upadnie bez wątpienia Rzym i Parthenopejska, po ustąpieniu wojsk Francuzkich; diwizye nawet Generałow Rey i Lemoine w Rzymie i Neapolu zostawione zostały za armią Macdonalda. Klęski dotąd odniesione, i te których się lękać trzeba wszyscy przypisują Generalowi Scherer. Moreau po nim obiół kommandę najwyższą dniem przed krwawą pod Cassano rozprawą. gdzie diwizya Victor 2, tysiące jeńców zagarnąć miała.

S. Gyr od komendy przez Mafsenę oddalony, bawi dodąd w Strasburgu. Powiada się że w okolicach Lionu będzie wytknięty oboz na 80. tysięcy żołnierza. w kraju Neapolitańskim wojska nasze oprócz wielu wsi, spaliły miasta: Trani, S. Lucia &c. liczba uzbrojonych przeciwko Francuzom wieśniaków wynosi do 40. tysięcy. W Toskanii garnizony miast. Liworny, i Lukki składają się jedynie z Cisalpińskich i Liguryjskich batalionów.

Wdowie Posła Roberieot dano dobranarzędowe czyniące dochodu rocznego 3. tysiące liwrow; tyleż otrzymały, pozostałe dzieci Posła Bonnier. Ociec S. 30. Kwietnia z Turinu przybył do Briancon; switajego składa się z 40. osób. Generał Augereau choruje w Perpignan; i dla tej przyczyny, chociaż obrany reprezentantem, do Paryża przybyć nie mógł. Reszta garnizonu wyspy Corfou na okrętach neutralnych do portu Liworny zawinęła.

Kommissarz Direktryatu naszego w Neapola Abrial, zniósłszy rząd ustanowiony tymczasowie przez Generała Championet i Macdonald, wyznaczył inny, który się składa z dwóch kommissyji, prawodawczej i wykonawczej; pierwsza mieć będzie osob 25, druga 5. tylko; obiedwie podobno już nie długo rządzić będą, ponieważ rzecz jest niewątpliwa, iż armie nasze z Neapola wyszły.

Generał Toussaint uwiadomiony, że około 12. od sta dotąd wybierane w S. Domingo od okrętów do portu wchodzących uciążliwe jest, zmniejszyć one rozkazał, tak dalece, że dziś towary Francuzkie 5. tylko od sta płacić będą. W liście do jednego z kupców pisany, wyraża na końcu; trudna i niebezpieczeństw pełna żegluga, warta jest tej nagrody. Chciałem uszczęśliwić wyspę; dla tego starałem się rozkrzewić handel i rolnictwo; co jeszcze czynić będę do końca życia moiego. Kupce Francuzcy do portów S. Domingo zawiając, znajdą tu braci i przyjaciół swoich.

z Filadelfii odebrane rapporta potwierdziły dawniejszą wiadomość, że Generał Toussaint ułada handlowy traktat z Amerykańskimi stanami. Wkrótce rzecz ma być przelożona Kongressowi. Pomieniony Wódz Murzynów posiada władzę najwyższą; nznając jednak nad sobą zwierzchność Direktorów. Milicya jego dobrze uzbrojona i ćwiczona, wynosi 150. lub 200. tysięcy ludu, wojska regularne 30. tysięcy.

z Werony 5. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Feld Marszałek Suworow citadelę Mediolańską do poddania się wezwać rozkazał; garnizon zezwalał na wszystko, byleby mu bezpiecznie i wolnie odejść nie broniono; na co gdy zgody nie było, citadela opasana została. Generał Hohenzollern

między Cremoną i Placencją poraził nieprzyjaciół, i 9. armat zdobył. Diwizya Francuzka po przegranej bitwie pod Casano, do Parmy ciągnęła mając złączyć się z drugimi które z Toskanii, Rzymu, i Neapolu, swoim na odsiecz pośpieszały.

Pomnażają się codziennie sily Francuzkie w okolicach Bononii, ta tylko część RPtey Cisalpińskiej dotąd nietkniętą została. Nie ustaje pogłoska o wylądowaniu zskombinowanej floty w Calabryi. To pewna, że biorąc miasto Como, wojska Austriackie, przecięły dowoz wszelkiej żywności ze Włoch do Szwaycarów. Generał Alcaini wydał proklamacyą do mieszkańców powiatu Breścia i innych, ażeby widząc szczęśliwe powodzenie oręza Mocarstw zprzymierzonych przyłożyć się chcieli do pokonania nieprzyjaciół.

z Lucerne 3. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Kray nasz wystawiony dziś jest na wszystkie rodzaje klęsk i nieszczęść, jakich zwykły doświadczać narody pod czas wojny domowej. Bunt ledwie przytłumiony w Cantonie jednym, gwałtowniey wybucha w drugim. Tak d. 28. Kwietnia wieśniacy w okolicach Schwitz zgromadzeni, zbrojną ręką do pomienionego miasta wtargnęli. Opanowawszy Kościół, atakowali Francuzów na ulicach; z tych 40. poległo w boju, 200. w niewolę poszło.

Tegoż czasu na gwałt dzwoniło w Cantonie Uri, zgromadziło się ludu kilka tysięcy, wszyscy broń ogniłą mieli; kłólkolwiek z Francuzów oddalił się od gromady, wnet zginął. Wysłano na pokromienie rokosszanów 76. półbrigadę; lecz ta przewyższająca liczbę ustąpić musiała. Uwiadomiony o przypadku Generał Mafsen, posłał liczniejszą diwizyą do Zug Cantonu, którego miasto stołeczne przez milicyą z Zurich przybyłą zajęte zostało.

Insurgenci zaś pisali do Direktryatu Szwaycarskiego, oświadczając, iż w Kraiu swoim garnizonów obcych cierpieć nie będą, ponieważ chcą być nie podłym narodem. Jeżeli jednak Direktorowie uwolnią każą współziomków do więzienia w Lucerne zaprowadzonych, mogą być pewni przyjaźni Cantonów. Jaką da odpowiedź władza wykonawcza, nie wiemy; lecz podobno sprawa orężem rozstrzygniona będzie.

D. 5. Według listów z Zurich, wojska Francuzkie zamyślały podobno czynić zaczepnie przeciw Austryakom, i na prawy brzeg Renu przechodzić. W pomienionym mieście sypią ogromne szańce, ponieważ Mafsen chce być gotowym na wszelkie przypadki; okolicznych wieśniaków tysiącami do robot napędzać kazano. W Cantonie Fribourg, gdzie niedawno wielki rozruch powstał, zupełna dziś spokojność panuje, wielu dowódców, i podeyrzanych obywatelów pod arekstem odesłano do Chillon.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna V. S. 24. Maja N. S. 4. Czerwca 1799. we Szwedz.

Toż samo w Cantonie Sentis uczyniono. W Oberland rokowanie kilkakrotnie porażeni, do lasów uciekli. W Solothurn rozstrzelano dwóch mieszkańców, którzy rozruch wzniecić zamysłali; w Berne 21. obywateli do więzienia wzięto. W Powiecie Valais niema dotąd spokoyności; dla tego też rzadko ze Włoch odbieramy gońców. Podobno Malsena wyszła tam wojska, które przed kilko dniami użyte były na poskromienie w Oberland rokowania.

z Hagi 14. Maja z Gazety
Hamburgskiej.

D. 7. Dyrektoryat wydał proklamacyę, donosząc o zniesieniu praw lennych w kraju Batawskim. Właściciele którzy na tym szkodać mogą, powinni stawać osobiście na miejscach wyznaczonych dla odebrania przyzwolonej nadgrody która im dana będzie przed końcem teraźniejszego roku. 4. Fregaty Hiszpańskie z Cadix wysłane przywiozły do Surinam 700. żołnierza, i bardzo wiele amunicyi potrzebnych ku obronie tej osady.

Zgromadzenie prawodawcze odebrało wiadomość o zamordowaniu Posłów Francuzkich pod Raftadem. Rapporta z Groningi przysłane donoszą, że niedaleko uścia rzeki Embse stanęła na kotwicach eskadra Angielska, z wielu małych statków złożona.

z Zurich 4. Maja z Gazety
Hamburgskiej.

Następujący raport odebraliśmy o wtargnięciu wojsk Austriackich z Vorarlberg do kraju Grisońskiego. 1. Maja bardzo rano General Hotze atakować kazał Francuzów; jedna z kolumn jego do Luciensteig szła prosto, druga wzdłuż Renu przez Balzers. mając Ehlberg opasać. Republikantkie wojska strzegące tego stanowiska, wstecz odeszły; Cesarzkie zaś bez przeszkody żądnej wystąpiły na dolinę Flaesch, o południu przybyły do Mayenfeld, miejsca 3. mile od stolicy Coire odległego.

Tym czasem inne diwizye Francuzkie, w Malans, Coire, i okolicznych miejscach rozłożone, pospieszyły swoim z odsieczą; zaczęła się bitwa długa i zacięta; Cesarzcy do

Waduz odeszli. Potyczka pod Luciensteig od rana bez przerwy trwała do godziny 3. z południa; iak się zakończyła, iużemy widzieli.

Od wyższego Renu 10. Maja z Gazety
Hamburgskiej.

Codziennie gonitwy między Austriackim i Francuzkim wojskiem w okolicach Kehl dotąd trwają. Ostatnim przywodzi General Legrand; w Cork jego kwatery; pierwsi zaś coraz bardziej rozciągają się w Powiecie Brisgau; wojska lekkie często przechodzą przez Friburg. Francuzi stoją ciągle w starym Brisaku, na prawym brzegu Renu, i to miejsce do obrony przysposobić usiłują.

z Lindau 7. Maja z Gazety
Hamburgskiej.

Pierwsze usiłowania Generala Hotze na odzyskanie Kraju Grisońskiego stały się daremne. Kolumny do wyprawy przeznaczone, nie mogły razem, według danych rozkazów atakować; góry śniegiem okryte, przykre drogi, ciasne wąwozy, pospieszających zpóźniły. Luciensteig zamek, klucz do Grisonów, potężnie jest wzmocniony przez Francuzów. Droga do niego jedna, między dwoma górami przepaścistemi. Do S. Gall Malsena przyśłał niedawno 10. batalionów; zamysła podobno o ważny wyprawie. Armia Generala Hotze w naszych okolicach wynosi 30. tysięcy.

z Constantinopola 19. Kwietnia z Gazety
Hamburgskiej.

Potwierdza się dawniej odebrana wiadomość, że General Buonaparte przez Serraskiera Ghezar Baszę pod S. Jean d' Acre porażony, do Egiptu musiał ustępować. Lud naszej stolicy niezmiernie tym się ucieszył; Sultan W. dał wielką ucztę. Doniosł o zwycięstwie naszym nad Francuzami Officer przez Kapitana Sidney Smith do Posła Angielskiego przysłany. Arabowie, Koptowie, i tym podobni żołnierze nowozaciężni, opuścili w bitwie zprzymierzeńców swoich.

Wielki Wezyr ma wkrótce podróż

przedsięwziąć do Siryi. Admirałowi Uszkow za podbicie wyspy Corfou Sultan ofiarował w podarunku brilantową kitkę, iaką roku zeszłego otrzymał Lord Nelson zwycięzca w Abukir. W Ministerium naszym nastąpiły niektóre odmiany. Kapitan Basza odprawia częste konferencye z Internuncyuszem Cesarzkim; traktat przymierza i subsidiow ma bydź podpisany.

z Strasburga 9. Maja z Gazety Hamburgskiej.

Chappe wynalazca i dozorca telegrafow, przybył do miasta naszego, dla utrzymywania korespondencyi z Paryżem. Generalowie: Courtot i Montaigu oskarżeni o zdradę Ojczyzny w ten czas, gdy Pichegru bez Sądu na deportacyą do Cayenne skazany został, którego spółnikami bydź mieli, teraz na wolność wypuszczonemi zostali: W Kehl piechoty Francuzkiej znajduje się 8. tysięcy, jazdy zaś 4. tyśiące; twierdze naprawiono.

z Wenecyi 3. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Poczta przywrócona jest między naszą stolicą i Mediolanem; do tego miasta wkracząc General Melas zalecił mieszkańcom zachowanie spokoyności, wierność i posłuszeństwo Monarsze. Twierdza Ferrara dawno już opasana, dotąd została w ręku Francuzow. Garnizon ich nie liczny; lecz Austriacy nie mając zprowadzoney artylleryi, oblężenia rozpocząć porządnie nie mogli.

z Bazylei 8. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Diwizya od 3. lub 4. tysięcy Francuzow dnia wczorayszego w Mieście naszym

Ren przeszedłszy, podobno uda się do lasu czarnego. Główna kwatera Generala Massenya z Zurich wkrótce daley ku granicom Szwabskim będzie przeniesiona. Przez cały dzień wczorayszy słyszeliśmy gęste z dział strzelanie w okolicach Schaffhausen.

z Feldkirch 14. Maja z Gazety Berlińskiej.

Powtórna do kraiu Grisońskiego wyprawa statek wzięła pomyslniejszy. 14. półbrigada Francuzka, zamku Luciensteig broniąca, w niewolę poszła. General Jellachich atakował nieprzwycaiol, i wyparł z obronnych szanów. Tegoż czasu Hotze zbliżył się do bram zamkowych, gdzie 8. armat znaleziono; jazda ściga uchodzących spiesznie Francuzow; liczba ieńcow nie wiadoma.

z Mediolanu 2. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Feld Marszałek Suworow nie daie czasu pogromionemu nieprzyjacielowi do zgromadzenia sił nowych, lub wybrania stanowisk obronnych. Chce Piemont zawojuować przed nadejściem ze Francyi posiłkow. Powiadają że twierdze: Turin, Coni, Alexandria, Tortona, i Valencia w kraiu nayznaczniejsze, po zburzeniu innych mocą traktatu w r. 1706. nie są w żywność opatrzone ponieważ nie spodziewali się nieprzyjaciele, ażeby tak rychło mogły bydź obleżone.

J to mamy za rzecz pewną, iż armia Francuzka w Piemencie, nie licząc wojsk Macdonalda, nie wynosi nad 30. tysięcy żołnierza, całą rozwiązać musiałby nieprzyjaciel, chcąc wszystkim twierdzom dać potrzebną załogę.

Sąd Taxatorfko - Exdywizorski Dóbr Zeszłego Szymona Kofsakowskiego Hetmana byłych Wóysk Litewskich zawiadania wszystkich, JWW. WW. Kredytorow i Pretensorow, do Maiątku tegoż Kofsakowskiego zbiegających się, iż na Moey Dekretu Remisysynego Sądu Głównego Litewskiego. w R. 1798. Miesiąca Decembra 12. Dnia zapadłego; w terminie N. S. 12. V. S. 1. Maja R. 1799. do Dóbr Lukoyń w Powiecie Wileńskim leżących zebrań Akta Taxy Exdywizyi rozpoczął, a w Kontynuacyi do Dnia V. S. 27. N. S. 16. Maja Kwestye z Dekretu Remisysynego na pierwszym terminie poruczone rozpoznawszy, Sądy swoje do Dnia 3. NS. Novembra R. 1799. odłożył. Na którym terminie, aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie zeszłego Szymona Kofsakowskiego, z służącemi do ich Sprawy Papierami, pod utratą i Amisysą swych Pretensyow stawali; niniejsze czyni się uwiadomienie. Datt R. 1799. Miesiąca Maja V. S. 16. N. S. 27. Dnia.

Ignacy Piłsudski P. W. X. Litt: Kawaller i Prezydujący, Joachim Kmita Sędzia Grodz: Pttu Nowogrodz: Exdywizor: Marcin Chojewiński Exdywizor:

W terażniejszym Miesiącu zaczyna się Kwartalna prenumerata Kuryera Litewskiego; wydaie się we Srzodę i Sobotę po południu o trzeciej.